

- (16) Защото Богъ умекчи *сърдцето ми*,
И Всесилний ми ужаси;
(17) Понеже не бидохъ *отсиченъ* прѣдъ
тъмнината;
И не скри мракътъ отъ лицето ми.

ГЛАВА 24.

Понеже *връмената* не сѣ скрити отъ
Всесилнаго,

Защо не видятъ днитъ му *тѣзи* които го
познаватъ?

- (2) *Бѣдни* прѣмѣстятъ прѣдѣли;
Грабятъ стада, и пасатъ ги;
(3) Отниматъ оселѣтъ на сирачетата;
Зематъ говедото на вдовицата въ залогъ;
(4) Истаскватъ бѣднитъ отъ пътьтъ;
На земата *сиромаситъ* се криятъ купно.
(5) Ето, *като* дивн осли въ пустинята изда-
вятъ по работитъ си:

Подраиваятъ за грабежъ;
Пустинята *дава* имъ храна за чадата
и мѣ.

- (6) Жънѣтъ нива която не е *тѣхна*,
И берѣтъ лозие съ неправда;
(7) Правятъ да нощуватъ безъ дреха голитъ
Кои то нѣматъ завивка въ студѣтъ;
(8) Измокрувани отъ горскитъ буйни дъждове
Тѣ *спригръщатъ* скалата, понеже нѣматъ
прибъжище.
(9) Грабватъ сирачето отъ съсѣцитъ,
И зематъ залогъ отъ сиромаша;
(10) Правятъ голайтъ да си отиде безъ
дреха;
И които носятъ сноповетъ оставятъ
гладни.

- (11) Които истискватъ елейтъ въ оградитъ
имъ,
И които тапчатъ жлебоветъ имъ, жедни
сѣ.

- (12) Человѣци охкатъ изъ градътъ,
И душата на раненитъ вика;
Но Богъ не налага безумие.

- (13) Тѣзи сѣ отъ противницитъ на видѣ-
лината;
Не знайтъ патищата и,
И не стоятъ въ птекитъ и.

а Псал. 22; 14. Осия 5; 10.
а Дѣян. 1; 7. а Гл. 22; 6. Втор.
б Втор. 19; 14. 24; 6, 10, 12, 17.
Прит. 22; 28. а Прит. 28; 28.
23; 10. а Исх. 22; 26, 27.

- (14) *Убийцата* става въ зори и убива си-
ромахѣтъ и нищитъ;

- А нощъ става като крадецъ.
(15) Така и окоето на прѣлюбодѣя очаква
мръкнуванието; *и* дума:
Око не ще ми види;
И закрива лицето си.

- (16) Въ *тъмнината* пробиватъ качата
Кои то сѣ заблѣжии прѣвъ денѣтъ;
Видѣло не познаватъ.

- (17) Защото зората е за всички *тѣхъ* смър-
тна сѣнка;

- Понеже познаватъ ужаситъ на смъртна-
та сѣнка.

- (18) Леки сѣ по лицето на водата;
Дѣлятъ имъ е проклѣтъ на земата;
Не видятъ пътьтъ на лозията.

- (19) Сухата и топлината грабватъ водата
на сѣбѣтъ,

- А гробѣтъ грѣшнитъ.

- (20) Майчината или утроба ще ги забрави:
Червѣтъ ще има сладка гозба въ *тѣхъ*;
Нѣма вече да се поменатъ;

- И неправдата ще се строи като дърво.

- (21) Правятъ зло на неплодната, бесчадната,
И не правятъ добро на вдовицата.

- (22) Влачатъ силнитъ съ силата си:
Ставатъ *тѣ*, и *никой* не е безопасенъ
въ животѣтъ си.

- (23) Даде *Богъ* на *тѣхъ* безопасность, и се
упокояватъ;

- Но очитъ му сѣ върху патищата имъ.

- (24) Възвисихъ се за малко, и ето, нѣма ги:
Съсипватъ се и както всичкитъ отиватъ,
И отсичатъ се както главата на класо-
ветъ.

- (25) И сега ако не е *така*, кой ще ми ис-
кара лъжецъ
И ще унищожи думитъ ми?

ГЛАВА 25.

И отговори Валдадъ Шуахецътъ та
рече:—

- (2) Властъ и страхъ има съ него:
Прави миръ въ височинитъ си.

- (3) Иматъ ли четъ воинствата му?

Втор. 24; 12, 13. а Псал. 10; 11.
Гл. 22; 6. а Иоан. 3; 20.
а Псал. 4; 5. а Прит. 10; 7.
а Псал. 10; 8. а Псал. 11; 4. Прит.
а Прит. 7; 9. 15; 3.